

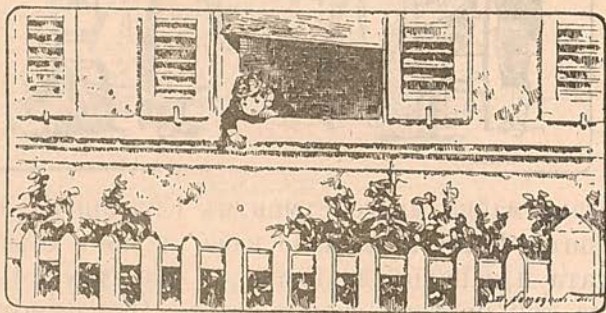
КАКВО ДОКАРВА ЛЪЖАТА.

Единъ день малкия Павелъ остана въ кѣщи само съ слугинята, — едно младо и бѣдно момиченце, което наскоро бѣше дошло у тѣхъ. Майка му отиде у съседката си.

Павелъ си играеше мирничко въ стаята. Като се доближи до масата, видѣ една жълтица *) Той безъ да му мисли много много, взема я и се забавляваше съ нея, като се чудѣше на лѣскавината ѝ. Той се приближи до отворения прозорецъ и тури монетата на слънчевитѣ лѣчи, за да я разгледа по добрѣ и ѝ се понарадва.

Но като държеше жълтицата, тя неусѣтно се изплъзна отъ малкитѣ му рѣцѣ и падна въ градината.

Павелъ изведнѣжъ се отзова въ градината и започна да я търси подъ прозореца. Дълго търси той жълтицата, ала трѣвата бѣше висока и не можа да я намери — като че въ земята потъна. Той си отиде въ стаята много наскърбенъ.

„Защо си играхъ азъ съ тази жълтица! Ако мама бѣше тукъ, нѣмаше да ми позволи това... Но тя е за-

*) Турска златна монета, която струва 24 лева.